सगः १२ क्वतप्रतिक्वतप्रीतैस्तयोर्भुक्तां स्रास्टैः। पर स्रार्भाताः पृष्पवृष्टिंनसेहिरे॥ ८४॥ अयः संक चितां रक्तः प्रतिष्ठीमय प्रचवे। हतास्वैवस्ततस्वेव कूटप्रात्मिचिपत्॥ ८५॥ राघवा रयमप्राप्तां तामाप्राच्च सरिद्धः। अर्द्धचन्द्रमखैर्वाणैश्चिच्चे दकदलीमिव॥ ८६॥

> क्रतेति। परस्परस्य अन्योऽन्यस्य अराणां वाणानां वाताः समूहाः पुष्पाणां दृष्टिं न से हिरे किं पुष्पं सुरैरसुरेश्च मुकां त्यक्तां किं सुरां तथारामरावणयोः क्षतस्य प्रतिक्कतेन प्रती कारेण प्रीतः प्रीतिमङ्गः॥ ८४॥ अयद्गि। अथ रची रावणः अववेरामाय अत्र श्लीं चतुसासपरिमाणां लोह्यप्टिमचिपत् चिप्तवान् किं अत्र श्लीं अयसी लोहस्य अङ्कुभिः की सिश्चतां वाशं कामिव इतां ववस्ततस्य यमस्य कूटआसासिं नरकगतद्य विभेषमिव॥ ८५॥ राघवद्गि। राघवा रामसां अत्र श्लीञ्च पुनः सुरदिषा रावणस्याभां विजयत्यणां मर्द्धचन्द्रवनुष्य येषां तैवां णैश्चिच्छेद किन्नवान् किं तां रथमप्राप्तां कामिव कदलीं तक्षि